

Jan Kiepura = 44

uwp

WIEKOPOMNE ODKRYCIE
Juljana Tuwima

Przewrót w dziejach!

Rewelacyjna sensacja!

**Ostateczne odcyfrowanie
mickiewiczowskiego Proroctwa!**

Jan Kiepura = 44

Potężne manifestacje niezliczonych tłumów na cześć Jana Kiepury, żywiołowy entuzjizm narodu dla wszechświatowej a nawet kosmicznej sławy tenora i wyraźna aura mistyczna, jaka zaczyna otaczać postać genialnego Pieśniarza nad Pieśniarzami — wszystko to skłoniło mnie do kabalistycznych studjów nad Postacią Mistrza — i oto doszedłem do wręcz sensacyjnego odkrycia, że Jan Kiepura to właśnie — On, Ten, dawno Zapowiedziany, Nadciągający, Idący, Zbliżający Się — słowem, że w Osobie **Jana Kiepury** ucieleśnił się Ów Mąż, przez adama mickiewicza proroczo wskazany, ów „namiestnik wolności na ziemi widomy”. Dowody moje są tak przekonujące i zgodne z wizją ks. Piotra z „Dziadów” że im nietylko nikt nie zaprzeczy, ale nawet nie odważy się podać w najmniejszą wątpliwość. Oto one:

1) „Trzy końce świata drżą, gdy on woła i słyszę z nieba głosy jak gromy” — zgadza się i sprawdza dosłownie. Ostatnie koncerty Kiepury i transmisje radjowe dowiodły, że w samej rzeczy.

2) „Nad ludy i nad króle podniesiony” — zgadza się: Kiepura, śpiewając, zawsze jest podniesiony (estrada, scena, dach samochodu, balkon, teatr i t. d.)

3) „Na trzech stoi koronach, a sam bez korony” — niewątpliwie! Dość przypomnieć sobie, że hotel „Patria” w Kry-

nicy stoi na wzgórzu wille zaś „Trzy róże“ i „Węgierska korona“ (razem: „Trzy korony“) są wdole.

4) „A życie jego — trud trudów. Któż nie przvzna?

5) „A tytuł jego — lud ludów“. Proste!

6) „Z matki obcej“ — zgadza się.

7) „Krew jego dawne bohaterzy“ — jasne! Kiepura, śpiewając, wciela się w dawnych bohaterów (król Rigoletto, królowa Manon i t. d.)

8) „A imię jego czterdzieści i cztery“. I tu dochodzimy do sedna sprawy: imię Jego jest rzeczywiście 44. Oto tabliczka:

a—1	i—9	r—17
b—2	j—10	s—18
c—3	k—11	t—19
d—4	l—12	u—20
e—5	m—13	w—21
f—6	n—14	y—22
g—7	o—15	z—23
h—8	p—16	

Dodajemy liczby stojące przy literach, z których składa się imię i nazwisko Pieśniarza:

j a n k i e p u r a
10 1 14 11 9 5 16 20 17 1

otrzymujemy 114. Ale czy Jan Kiepura jest tylko tenorem? Nie! Jan Kiepura jest i tenorem i namiestnikiem (patrz wyżej)!

A ile przypada na tenora?

t e n o r
19 5 14 15 17

czyli, po dodaniu, 70.

25 STCZ. 1937

1000000853980

XXE

1937 W4Q

Jeżeli zaś

Jan Kiepura = Tenor + Namiestnik

to

Namiestnik = Jan Kiepura - Tenor

czyli

Namiestnik = 114 - 70

t. j.

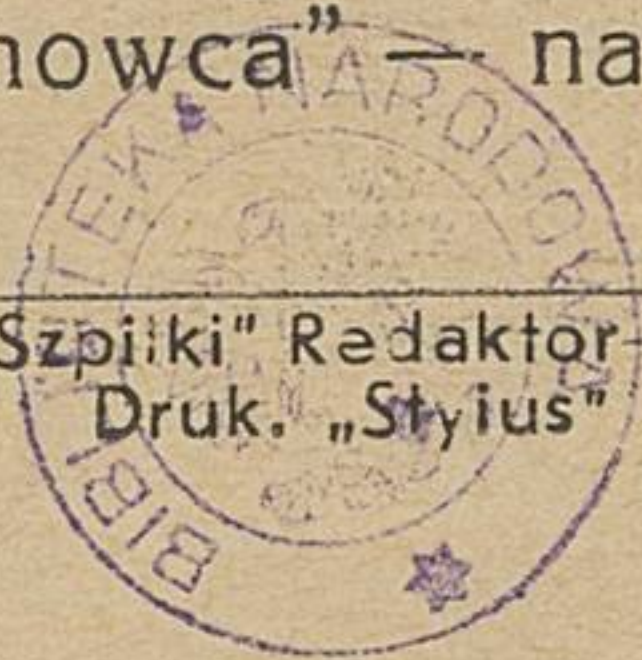
44

„Sława! Sława! Sława!” — Tak kończy ks. Piotr widzenie swe w „Dziadach” — i to też się zgadza. A jeżeli wszystko się zgadza, to napewno wszyscy się zgodzą! Więc hejże, przewódź nami! Stań na głowie, a stań na czele! Już szumią jodły na gór szczyt. Dla ciebie ta pieśń! Już z pałaca Paca kaca rozbrzmiewa rażny mazurek Dąbrowskiego Marjana! Przybądź! Za twym samochodem złączym się z narodem! „Dokąd ty jedziesz, Jasiu?” Dość niepewności! Już czas żebyś zaczął działać na szerszą skalę, na „La Scale” dziejową! Kto powiedział, żeś ty jeno śpiewający fircyk? Vier une vierzig jesteś! Czterrdziesięci i cztery! Taka chwila drugi raz się nie powtórzy! Wszystko gotowe! Czekaamy!!!

W transie — lecz z najszczerzą sympatją dla wspaniałego śpiewaka i miłego „chłopca z Sosnowca” — napisał

JULJAN TUWIM.

Za tygodnik „Szpilki” Redaktor — Wydawca: Zbigniew Mitzner
Druk. „Stylus” Nowolipki 17,

2279/1000